

URZĄD PATENTOWY
w WARSZAWIE
OPIS PATENTOWY

FL 117 1106

Nr 29699

Kl. 72 c, 16/04

Akciová společnost dříve Škodovy závody v Plzni, Praga
i Bohdan Pantoflíček, Praga

Broń palna o lufie gładkiej

Patent dodatkowy do patentu nr 28 578

Zgłoszono 14 maja 1938

Udzielono 8 kwietnia 1941

Pierwszeństwo: 26 maja 1937 (Czechosłowacja)

Najdłuższy czas trwania patentu do 31 maja 1954

Wynalazek niniejszy dotyczy broni palnej, opisanej w patencie nr 28 578, i ma na celu zwłaszcza urządzenie do regulowania szybkości początkowej pocisków przez wypuszczanie części gazów prochowych.

Według wynalazku bęben obrotowy lub podobny narząd, służący do doprowadzania do lufy włożonego weń pocisku, zaopatrzony jest w odpowiednim miejscu w kanał lub otwór oraz zawór, dzięki czemu można odpowiednio do potrzeby połączyć przestrzeń poza pociskiem, w której następuje spalanie się ładunku miotającego, za pomocą kanału o większym lub mniej-

szym przekroju poprzecznym z zewnętrznym powietrzem. Według wynalazku najlepiej stosować do regulowania przekroju przepływu gazów prochowych ładunku miotającego nagwintowany zawór lub rdzeń dławiący, przesuwany podłużnie przez obracanie go.

Wspomniane kanały do odprowadzania części gazów prochowych są tak rozmieszczone, iż ich połączenie z odpowiednim zaworem następuje zawsze przy współosiowym położeniu wydrążenia w bębnie, doprowadzającym pocisk, z wydrążeniem lufy. Dobrze jest, gdy suwak lub bęben, do-

przewodzący pociski, zamyka w położeniu do wkładania weń pocisku nie tylko przewód lufy, lecz także przewód, w którym jest osadzony zawór.

Dalej należy zapewnić taki układ, by odpalenie mogło nastąpić dopiero po osiągnięciu przez wydrążenie w bębnie, doprowadzającym pociski, współosiowego położenia z przewodem lufy, a najlepiej dopiero po zabezpieczeniu tego położenia.

Na rysunkach przedstawiono kilka przykładów wykonania przedmiotu wynalazku.

Bęben 3 posiada kanał 8, który w położeniu do strzału łączy wydrążenie 1 bębna 3 z przewodem 9, w którym jest osadzony zawór do regulowania odpływu gazów prochowych. Najlepiej zawór wykonać w postaci osiowo przesuwnej narzędu 10, dociskanego do wymiennego gniazda. W celu uproszczenia konstrukcji grzybek zaworu 10 stanowi część nagwintowanego sworznia 13, posiadającego podziałkę 14 i uchwyt 15. Gazy prochowe przepływają kanałami 17, 18 do rury wylotowej 19. Zawór 10 posiada na górnym końcu 12 kształt rdzenia dławikowego, dzięki czemu łatwo osiąga się stopniowanie zmian przekroju do odpływu gazów prochowych.

Na tej samej zasadzie jest oparte urządzenie według fig. 2, z tą różnicą, że doprowadzanie pocisków odbywa się za pomocą suwaka 3, zastępującego bęben 3 według fig. 1. Ten suwak, stanowiący właściwie odcinek tylnej części lufy, jest przesuwany w kierunku prostym do płaszczyzny rysunku. W tym przypadku przy krańcowych położeniach suwaka następuje ładowanie i odpalenie. Poza tym urządzenie jest identyczne z poprzednio opisanym, z wyjątkiem rdzenia 12, który w tym przypadku jest zastąpiony powierzchnią kulistą 12.

Urządzenie według fig. 3 różni się od poprzedniego tym, że suwak 3 posiada kształt tulei. Pod suwakiem 3 w nierucho-

mej części lufy znajduje się komora 21, która w położeniu suwaka do odpalania jest połączona kanałem 9 poprzez zawór 10 i kanał 17 z przewodem wylotowym 19. W tym przykładzie wykonania przesuw zaworu 10 odbywa się także za pomocą nagwintowanego sworznia 13, zaopatrzonego w podziałkę 14 i uchwyt 15.

Dwustopniowy zawór regulujący, zaopatrzony w stożkowe powierzchnie 10 i 23, jest uwidoczniony na fig. 4.

Powyższe przykłady wykonania nie wyczerpują wszystkich możliwych konstrukcji i są przedstawione tylko dla przykładu. Całe urządzenie może być także całkowicie lub częściowo zmechanizowane.

Z a s t r z e ż e n i a   p a t e n t o w e .

1. Broń palna o lufie gładkiej według patentu nr 28 578, znamienna tym, że dający się przesuwac, obracać lub przechylać suwak, część lufy, bęben, cylinder lub podobny narząd, służący do doprowadzania pocisków do lufy, są połączone w dowolnym miejscu z przewodem do odprowadzania części gazów prochowych w celu regulowania donośności broni palnej, przy czym w przewodzie tym jest osadzony osiowo przesuwany, najlepiej wymienny zawór, przylegający do wymiennego gniazda w kanale rury, odprowadzającym gazy prochowe.

2. Broń palna według zastrz. 1, znamienna tym, że trzon zaworu regulującego jest nagwintowany i zaopatrzony w podziałkę lub wskazówkę, przy czym jego dławik posiada dowolny kształt i przekrój poprzeczny.

3. Broń palna według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że komora, z której odprowadza się część gazów prochowych, znajduje się w nieruchomej części lufy pod suwakiem, doprowadzającym pociski.

4. Broń palna według zastrz. 2, znamienna tym, że w celu uszczelnienia zawo-

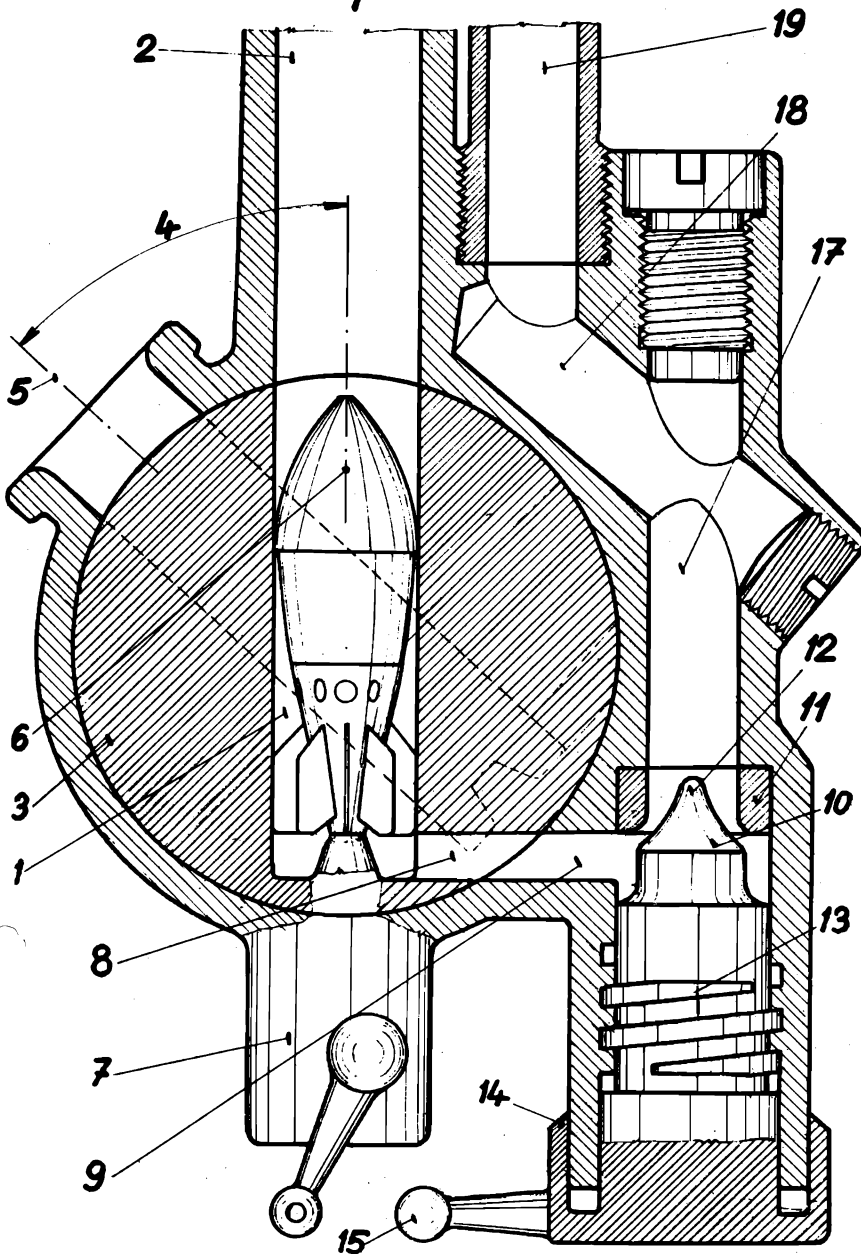
ru jego trzon nad i pod częścią nagwintowaną posiada powierzchnie cylindryczne, które są ściśle dopasowane do cylindrycznych powierzchni ścianek jego gniazda.

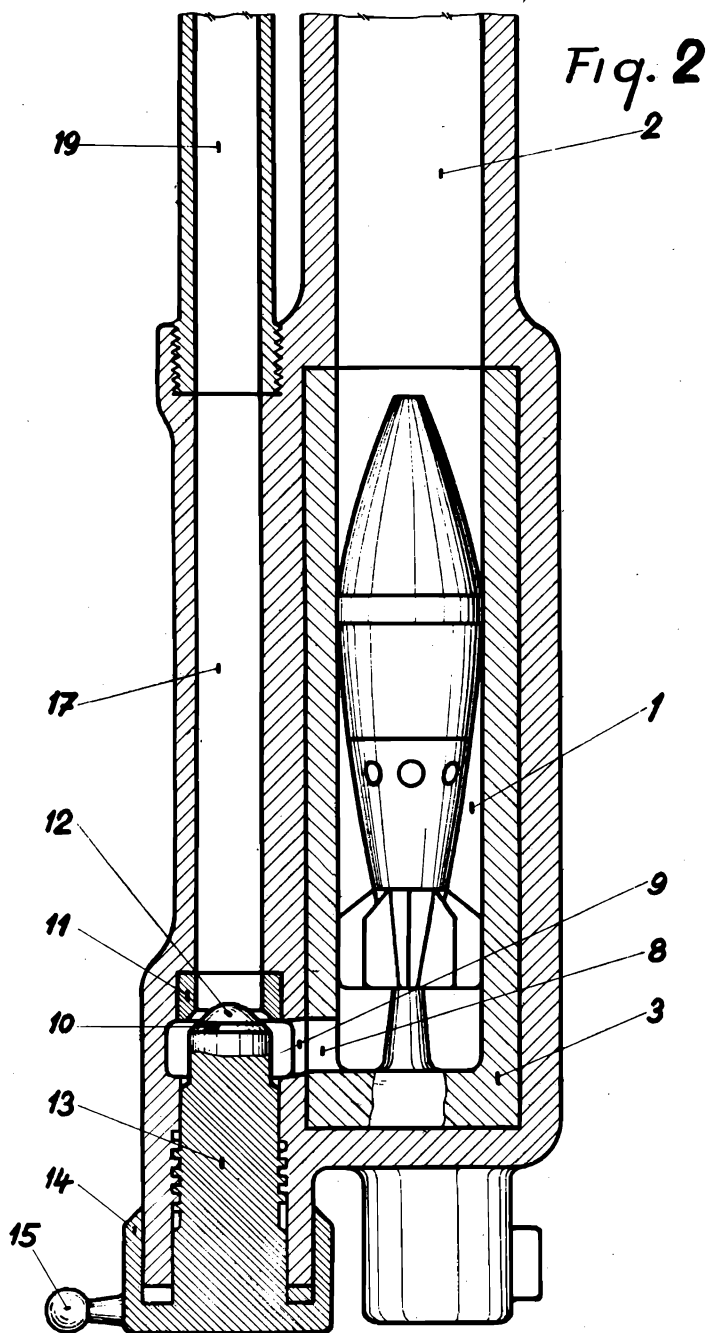
5. Broń palna według zastrz. 1 — 4, znamienna tym, że trzon zaworu prócz powierzchni zamykającej rury, odprowadzającej gazy prochowe, posiada drugą powierzchnię przylegania, która przy zamknięciu przewodu tej rury przylega do odpowiedniej powierzchni przeciwległej,

zapobiegając w ten sposób odpływowi gazów prochowych w kierunku przeciwnym ich wylotowi.

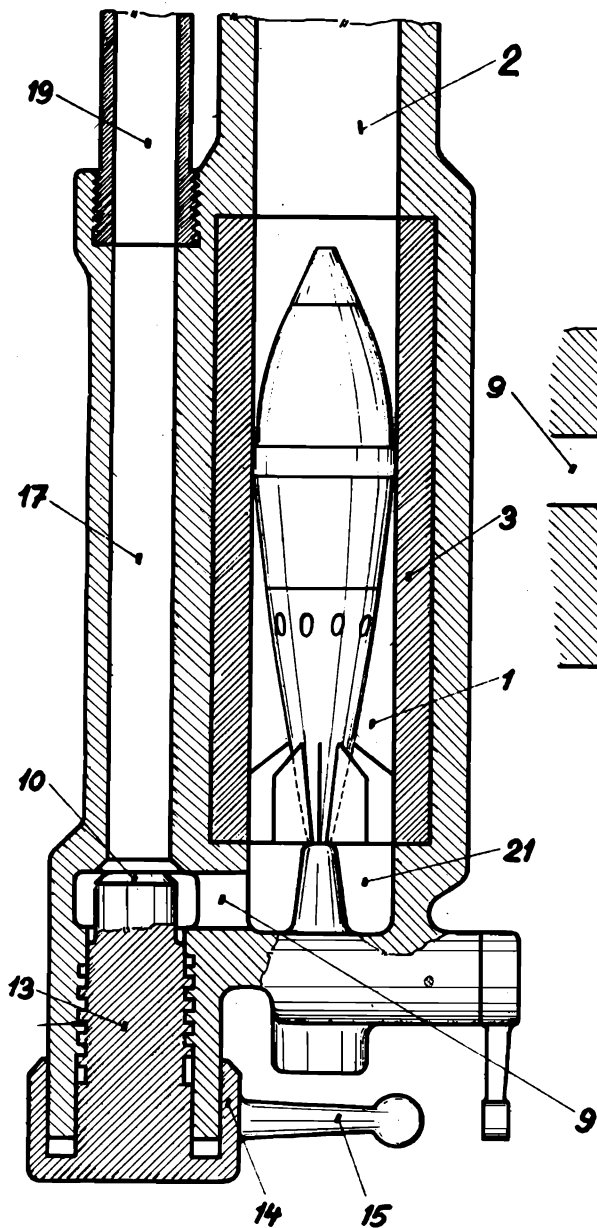
Akciová společnost
dřívě Škodovy závody
v Plzni
Bohdan Pantoflíček
Zastępca: inż. F. Winnicki
rzecznik patentowy

Fig. 1

Fig. 3

Fig. 4

